

CAN CARRETAY

Aquest any la comissió organitzadora de la Festa Major d'Agell, que es celebra en honor de Santa Elena, m'ha suggerit dedicar aquest escrit a Can Carretay. Jo també penso que es adequat dedicar-lo a la casa on viu la persona de mes edat del veïnat i de tot Cabrera de Mar, la Sra. Teresa Pujol Recto

Can Carretay actualment s'escriu amb y grega al final, potser es incorrecte però es així com ho trobem escrit al document on consten els masos i cases antics de Cabrera al voltant de 1930, inclòs al llibre "Cabrera de Mar. Castell de Sant Vicenç o de Burriac" de Josep M. Modolell.

Aquesta casa i els seus terrenys es troben a la cruïlla de la carretera d'Argentona amb el Camí de Sta. Elena, davant de Ca la Neus i Can Rectorat.

Fent una mica d'història a partir dels qui ho recorden, a Can Carretay hi visqué molt temps la família que l'hi donà nom. Hi ha qui diu que es deien Carrendai. No sabem de quin any es la casa, però per el gruix d'alguna de les seves parets deu ésser de finals del segle XVIII, amb posteriors ampliacions.

Mes endavant els Carretay o Carrendai la van vendre a els de Can Quadrada i van anar a Vilassar de Dalt. Després hi visqué de lloguer el Sr. Jaume Boet Fornells.

Aquest va comprar Can Carretay a un nou propietari, el Sr. Francisco Escorsa Maltes, avi dels quatre germans actuals propietaris de Can Xacó. La compra es va pagar amb un camp de garrofers i quaranta mil pessetes de l'època.

A la casa hi havia un gran roure, estret de baix i molt ample de dalt, que es va treure a l'eixamplar i asfaltar el Camí de Sta. Elena. També expliquen que aquesta va ser l'última casa del veïnat d'Agell en que es feia la bugada amb cendres.

El Sr. Jaume Boet Català, fill de Jaume Boet Fornells i cosí germà del pare d'en Jordi Català de Can Català d'Agell, es va casar amb la Sra. Teresa Pujol Recto filla de Can Mingo, també dit Can Pere Aymerich, on llavors tenien matxos i anaven a desemboscar. Com veieu abans tot era mes proper, encara que al explicar-ho sembla complicat.

La Sra. Teresa Pujol, que enguany a complert cent quatre anys, per el seu caràcter aviat es va convertir en la Mestressa de la casa. El seu marit conreava l'hort de Can Mora, llavors propietat de les germanes Miralpeix de Mataró, també uns garrofers al sot que limitava amb terrenys de Can Xacó i uns altres als terrenys del costat del Sindicat.

Tingueren una filla, la Isabel, avui vídua del Sr. Josep Buch i que viu a la casa amb la seva mare. A la casa amb el Sr. Jaume Boet y la Sra Teresa Pujol també hi visqué un oncle del marit, el Sr. Josep Boet Fornells, que s'encarregava del cafè que hi havia a Can Rectorat. I també hi vivien un germà i una germana del marit, ell es deia Pere, de salut delicada i ella Teresa.

La Sra. Teresa Pujol, mes que centenària, encara que parla poc es una gran jugadora de dòmino i no l'hi agrada pas perdre. La seva filla Isabel, amb qui fa la majoria de partides, em comenta que l'habilitat de la seva mare es tancar ràpid les partides.

Heus ací un tros d'història d'aquest veïnat d'Agell, feta de persones que l'han estimat, que l'estimen i que son garantia de bon futur.

Ara acabant aquest escrit vull desitjar a tots els veïns i veïnes una bona Festa Major i convidar-los a participar dels seus actes, que amb tota bona voluntat ha preparat la comissió organitzadora, però a mes felicitar a la Sra. Teresa Pujol per el seu aniversari amb la il·lusió que ens acompanyi per molts anys.

Que deu tenir el nostre Agell
un entorn encara tranquil
als veïns ens toca vetllar
que no ens el posin de gairell.

Jordi Roca i Marimon

Can Massot, Agell, agost 2009.